

ב"ה

**אין ליכט
פון תורה**

ספר

**אור העניעות
בישראל**

לשון הקודש ואיריש

592

**הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשנ"ט לפ"ק**

ס פ ר

אור הצניעות בישראל

הספר הזה נעשה ונגמר לזכות הרבים הנכשלים בלי יודעים באיסור יחוד החמור, אצל רופאים המיוחדים לצרכי נשים, וגם שאר רופאים קלים ופושעים שעלולים לקלקל צניעות וקדושת בנות ישראל. ערו ערו עד היסוד, וידענו שרבים מאחנו בני ישראל משתוקקים לידע דרך הישר לילך בה והמעשה אשר יעשו להנצל מאיסור יחוד ושאר מכשולות הנוראות.

גם הוספנו כל דיני יחוד עם עכו"ם, ונפק"מ גם לאנשים כמבואר בפנים.

עוד ספחנו כל פרטי דיני יחוד לחתן וכלה אחר החופה, ואקוה בעזר השי"ת שהמעייץ בספרי זה ירוה צמאון השתוקקותו האיך לנהוג עפ"י התורה.

— ברוקלין, יצ"ו • שנת תשמ"ב —
יצא לאור ע"י חברה מזכי הרבים

הקדמה

(פארווארט)

לס' אור הצניעות בישראל

דער דאָזיגער ספר איז געצילט אויפצילקערן די פרשה פון דאקטורישע באזיכען (Doctor Visits) וואס גראבט ליידער אונטער היינט צו טאָג די סאמע וויכטיגסטע יסודות פון אידישקייט און טהרת המשפחה.

אַמאָליגע צייטען איז פיהל גרינגער געווען דער געביט ווי היינט, עס איז נישט געווען איינגעפירט צו גיין רעגעלמעסיג יעדע וואָך אָדער יעדען חודש לאנגע חדשים צום דאקטער אהנע דירעקטע געזונטהייט צוועק וואס דאס ברענגט ליידעד טייל מאל גרויסע חורבנות, אפילו צו אלגעמיינע דאקטורים פלעגט מען אויך נישט גיין באַזוכען מיט יעדע קלייניקייט אזוי ווי היינט צו טאג, מען פלעגט זיך מער אָפגעבען מיט היימישע רפואות, דעדצו איז די לופט געווען ריינער, די עסענס נאטירליך, און די מענטשען שטארקער און געזונטער, היינט ליידער האט זיך דאס רעדעל א דריי געטוהן אויף לינקס, עס איז געווארען א מהפכה כמעט אלע עסענווארג זענען אומנאטירליך (Synthetic) אזוי ווי די וויסענשאפט פאָרשערס געבען איבער, בהמות צב"ש ווערן געהאדוועט מיט שעדליכע כעמישע שטאפען און אסאך מעדעצינען מיט אינעקציאנען (נידעלט), פונעם ברויט ווערט ארויס גענומען די עיקר וויטאמינען, מילעכיקע פראדוקטען ווערען נישט געמאכט נאטירליך, אייער אויך נישט, בפרט פרויזען אייער (Frozen Eggs) און עג פאדער (Egg Powder), ווערן געמאכט פון די ערגסטע צובראכענע שמוציגע פארדארבענע, קאליקע אייער, און דאס ווערט פאָרקויפט פאָר בעקערייען, פאָר לאָקשען פראָדוקטען, אייז קרים, חלות א.ד.ג. (אגב, דאקטורים באהויפטען אז א גרויסע פראצענט פון וויראס פאציענטן קומט פון דעם), צוקר מיט אלע צוקר פראָדוקטען צ.ב.ש. קענדי, טשאָקאָלאַד קעקס, אייז קרים, א.ד.ג. רואינירט די ציין, מאנען, און ברענגט ל"ע פאָרשידענע קראנקהייטן ה' ירחם. דאס גשמיות'דיקע ענדערונג האט געווארפען א שאטען אפען היינטיגען מצב פון געזונטהייט, מענטשען קרעכצען שטענדיג פון שוואכקייט, נערוועזיטעט, מרה שחורה, א.א.וו. דאס אלעס האט גורם געווען אז מען האט זיך צוגעוויינט צו גיין זייער אפט מיט יעדע קלייניקייט צום דאקטער, און דאָרף אסאך באזוכען ווערט מען היימיש מיטן דאקטער און מען לאזט זיך אריין אין פרעמדע זייטיגע שמיסען וואס זעלבסטפארשטענדלעך ברענגט נישט קיין יר"ש און ווארצעלט אויס דאס לעצטע ביסעל צניעות און קדושה פון אידישען טאכטער, און נאך א רייע ערנסטע מכשולות וואס מיר קענען דא נישט באשרייבען אויס-פירלעך, זעלבסטפארשטענדליך אז די שטענדיגע באזוכען איז אויך אַ גורם מען זאל נישט קענען נאכקומען בקביעות מיט צו נעמען א באגלייטערען וועגן יחוד.

מיט דעם איז אויך גרינגער געווען אמאליגע צייטען ווייל די דאקטורים פלעגען קומען אין שטוב אריין (אויסער די גרויסע פראפעסארין), איז ממילא נישט צוגעקומען צו יחוד, די פאקטן וועגען די גרויליכע אויפירונג פון דאקטורים איז געווען באשריבן אין עטליכע גרויסע צייטונגען אפאר וואכען צוריק (מיר ברענגען אינעווייניג דעם נוסח פון דעם צייטונג), און עס ווייזט זיך דארט ארויס אז רוב דאקטורים פירען זיך אום-מאראליש. דעריבער איז א חוב גמור אז די עלטערן זאלען נישט לאזען קיין שום פרוי פערזאן צו א דאקטער אליינס מיט יחוד, נאר זיי אליינס זאלען באגלייטען, אדער איינער פון די קרובות וואס ווערן דערמאנט אין שו"ע (אה"ע סי' כ"ב), ובזכות נשים צדקניות וועלען מיר בקרוב אויסגעלייזט ווערען אמן.

אור הצניעות בישראל

פרק א

גייסטיגע דאָקטוירים פראָבלעמען — און עצות

איינע פין די שווערסטע און אָנגעווייטיגסטע פראָבלעמען היינט צו טאָג וואָס דאָס איז אויסער דעם גרויסען מכשול פין איסור יחוד, אויך אַ גרויסע וועג צוציקמען צו גאָר ערנסטע שטרויכלונגען, וואָס האָבען שוין פאַסירט ליידער אין די פאַרגאַנגענהייט, דערפאַר זאָל יעדער זייער פאַרזיכטיג זיין ביים לאַזען די פרוי אָדער קינדער צום דאָקטער.

מיר מיזען אויך ציגעבן אַז מיר האָבען ערהאַלטען מינדלעך און טעלעפאָנישע ידיעות פין קלאָרע פאַקטען וועגען גרויסע מכשולות וואָס קימען פאַר טאָג טעגליך ליידער, די האָר שטעלט זיך איינעם קאָפּווער הערנדיג די געמיינזאַמקייט פין דאָקטוירים מיט זייערע אוממאַראַלישע מעשים, עס לאָזט זיך גאַרנישט גלייבען וואָס מען הערט, (אַלס פון פאַרלעסליכע מקורות), און מען זאָל זיך נישט איינרעדען אַז דאָס איז נאָר ביים פרעמדען אַמעריקאַנער עולם, ווייל ליידער זענען מיר אינפאַרמירט אַז טאַקע ביים גאָר היימישען ערליכען עולם, איז דאָ אַ גרויסע פראָצענט וואָס די דאָקטוירים באַזיכען גיין נישט אַדאַרך הינדערט פראָצענט עפּ"י התורה, ווי עס דאַרף צי זיין, מיר קענען דאָ נישט אַרויסשרייבען גענויע איינצעלהייטען.

מיר וועלען ציטירען עטליכע קלייניקייטען:

א) עס איז אַ מנהג (גהנם) אַז ווען מען באַגריסט אָדער געזעגענט זיך, להבדיל ביי גוים, געט דער דאָקטער די האַנט פאַר פרויען פינקט ווי פאַר מענער, טייל פרויען האָבען נישט דעם מוהט (איינגעוואַרצלעטע אידישע צניעות ברען) אָפּצוואַגען, געבן זיי צוריק די האַנט טראַכטנדיג עס איז דאָך סייזוי נאָר אַ גוי, אָדער פושע ישראל.

אַנדערע מיינען אַז איז נישטאָ קיין איסור פאַר אַ פרוי צו געבן די האַנט, נאָר פאַר אַ מאַן.

(ב) דער דאָקטער זעצט זיך שמועסן מיט'ן פאָציענט פֿין פרעמדע זאַכען וואָס געהערן גענצליך נישט צו דעם דאָקטוירישן וויזט, נאָר בלויז אַ פֿריינטליכע געשפרעך, דאָס האָט נישט קיין היתר עפ"י התורה, די דאָזיגע שמיסען וואָס ענטהאַלטען אין זיך רייד פֿין אַ פֿראַסטען מענטש וואָס איז ליידיג פֿין קדושה און בלויז אָנגעזאַפט, פֿין צייטונגען, ביכער, מאַגאַזינען, טעלעוויזיע, ראַדיאָ, מאַווי, טיאָטער, קענען בשום אופן נישט ברענגען קיין יראת שמים נאָר דאָס פאַרקערטע, און וויסען זאָל מען טאַקע אַז דיזע שמיסען האָבען שוין פאַרדאַרבען אידישע נשמות ביז'ן אָפּגרונד צוגרינדלייגענדיג גלייכצייטיג ערליכע אידישע שטיבער, וואָס לעולם ועד וועט דער פעלער נישט קענען פאַראַכטן ווערן.

(ג) מען שעמט זיך צו בעטן פֿין דאָקטער אַז זיינע באַהאַנדלונגען זאָלען געטוהן ווערען בצניעות.

(ד) דער דאָקטער גיט אַ קלאַפּ אויף די פֿלייצע, און מען שעמט זיך צו זאָגען אַ וואָרט, געוואָלט !!! ביים בית דין של מעלה וועט דאָך די בושע זיין מיליאָן מאָל גרעסער, מיט געציילטע רוהיגע רייד קען מען אויפקלערן אלעס פאַר'ן דאָקטער, און אויב ער איז נישט צופֿרידען זאָל מען אַנטלויפען פֿין דאָרט, ווייל דאָס איז נישט דאָס פֿלאַץ פאַר אַ אידישע טאַכטער, אַמאָליגע צדקניות האָבען זיך געלאָזט וואָרפֿן אין פייער און וואָסער צוליב אַזעלכע זאַכען, זאָל מען היינט לכל הפחות דעם קלייניקייט טוהן און אויפקלערען דעם דאָקטער וואָס מען מעג עפ"י התורה, און וואָס נישט. כאָטש דאָס איז נאָך זייער ווייט פֿין מסירות נפש.

(ה) אַ אידענע וואָס איז געגאַנגען צו אַ דאָקטער און געזען אַז ער טויג נישט, און פֿירט זיך נישט מיט פֿרויען בצניעות, איז נישט יוצא מיט דעם אַליין וואָס זי ניצט נישט דעם דאָקטער מער, נאָר זי איז מחויב אָפּצורעדן אַנדערע וואָס ניצען יאָ דעם דאָקטער, (ע"י ספֿרי מנוחת שלום ביאור ארוך ונפלא בד"ז).

[זעלבסטפאַרשטענדליך אַז אַ גרויסע טייל פֿין די פֿראַבלעמען פֿאלען אוועק ווען דער מאַן באַגלייט, אָבער אויב דער מאַן בלייבט זיצען אין וואָרט זאָל, דאַרף ער וואָרענען וועגען די אויבענדערמאָנטע פֿראַבלעמען (א' א, ב, ג, ד) און עהנליכעס].

(ו) דאָס זענען איינצעלנע זאַכען וואָס קען אָפּגעדריקט ווערען פאַר די גאָס, און זענען נאָך קלייניקייטען, דער עיקר דאַרף מען געדענקען אַז ווי מען גייט און ווי מען שטייט נישט קיין חילוק צי מען איז אינדערהיים אָדער איז דער פרעמד, השי"ת זעט אַלעס פֿין אים איז גאַרנישט פאַר-הוילען, ווי די גמרא זאָגט אַלע טויערן זענען פאַר אים אָפּען, אַלע טונקעלע פֿלעצער זענען פאַר אים ליכטיג, און די חז"ל געבן צו אַז דער וואָס טיט אַ עבירה פאַרבאָרגענערהייט טיט מען דאָס פֿין הימעל מפרסם

זיין אזוי ווי מען זעהט שטענדיג, און מורא טאר מען נישט האָבען נישט פאַר קיין דאָקטער אָדער פּראָפּעסאָר, נאָר להבדיל הבדלות עד אין קץ פאַר'ן מלך מלכי המלכים הקב"ה אליינס.

(ז) מיר קענען נישט און טאָרען נישט פאַרהוילען אַז נישט נאָר ביי דאָקטוירים פּאַסירען די אויבערדערמאָנטע זאַכען, נאָר ליידער פּאַסירט זייער אַסאך אויך ביי אַרבעטס פּלעצער, און אָפּיסעס. לויט ווי מיר האָבען, נאָך חקירות ודרישות, געהערט, געט מען טיילמאָל פאַר אַ סעילסמאַן וכדומה די האַנט, און מען קען כאַפּען אַ שמיעס מיט אַנדערע מענער אַרבעטער וואָס אַרבעטן אויפ'ן זעלבן פּלאַץ וואָס די אַלע זאַכען זענען קעגען הלכות פֿין שלחן ערוך, און מעקט אָפּ דאָס לעצטע פונק פֿין צניעות און בושה וואָס אַ אידישע פּרוי אָדער מיידעל פאַרמאָגט נאָך.

(ח) קיין שום איד קען נישט זאָגען אויף זיך שלום עלי נפשי, און מיינן הויזגעזינד קען מען לאָזען גיין צי אַ דאָקטער מיטן בעסטן פאַרזיכערונג אַז אַלעס וועט זיין אין אָרדענונג, ווייל די תורה האָט אונז אויף דעם נישט באַרעכטיגט, עפ"י התורה מִיז מען אויף יעדן סאַרט דאָקטוירישע באַזוך פאַר פּרויען זיכען קודם אַ פּרויען-דאָקטער, און כאַטש דאָס איז אַ זעלבסטפאַרשטענדליכע זאַך פאַר יעדן בן תורה, האָבען מיר זיך אינטערעסירט די מיינונג פֿין גדולי דורינו, און פה אחד האַלטען: הגה"צ מהר"י ווייס שליט"א ראב"ד עיה"ק ירושלים בעמח"ס מנחת יצחק, הגה"צ מהר"י גרינוואַלד שליט"א אבדק"ק פּאַפּא, הגה"צ מהר"ם שטערן שליט"א אבדק"ק דעברעצין, הגה"צ מהר"ש הלוי וואַזנער שליט"א מח"ס שבט הלוי, הגה"צ מוהר"ר רפאל בלום שליט"א אבדק"ק קאַשוי, הגה"צ מוהר"ר אברהם לייטנער שליט"א אבדק"ק מאַנטעווידעא. מיט נאָך אַנדערע רבנים, גאונים, צדיקים ואדמו"רים, אַז יעדער וואָס האָט נאָך אין זיך אַ פינק פֿין קדושה, דאַרף זיך אַנשטרענגען איבערן יכולת צו גיצען פאַר זיין פּרוי אויסשליסלעך אַ פּרויען דאָקטערין, בפרט אין אַזא דור שפּל ווי היינט, ד' ירחם.

פרק ב

פסיכאָלאָגען (Phsycology)

(א) מיר ווילען באַמערקען אַז פּרויען אָדער מיידלישע באַזיכען ביי פּסיכיאַטאַר, זענען מיט גאַרנישט גרינגער כאַטש די פונקציע פון דעם דאָקטער איז צי רעדען פּריוואַט מיטן פּאַציענט, פינדעסטוועגן איז דאָס אסור עפ"י התורה אויב עס איז פאַרבינדען מיט יחוד, און וויסען דאַרף מען אַז עס איז נאָך אַ סאך ערגער, ווי סתם דאָקטוירים, ווייל דער שטייגער ביי די דאָקטוירים איז אויסציפרעגן אַלעס וואָס איז דאַרכגע-

גאנגען דעם פאציענט זינט זי לעבט אויף דער וועלט, כדי אַרויסצו-קלאַפּען דאָס אינערליכע דריקונגען פינעם גייסטליכען מענטשליך געפיל, צ.ב.ש. מען ברענגט אַרויס אַז מען איז געווען אינטערדריקט פֿין די עלטערן, און מען טיט דאָס אַוועקמאַכען און דורכדעם שפּירט זיך דער פּאַציענט גרינגער, און טאַקע דערפאַר ווייל דער גאַנצער באַזוך גייט אַדאַרף מיטן שמיצען אַלע פאַרבאַרגענע געהיימניסען קען דאָס ברענגען צו גרויסע מכשולות, און נישט בלויז עס קען, נאָר עס האָט שוין ליידער חרוב געמאַכט שטיבער פֿין היימישע שומרי תורה ומצוה. דעריבער דאַרף מען זייער פאַרזיכטיג זיין איידער מען שיקט צי אַזאָ דאָקטער, אין דאָס זאָל מען נאָר טוהן נאָכדעם וואָס מען רעדט דאָס דאַרף מיט אַ ערליכען פאַרלעסליכען רב, וואָס איז פינקטליך באַקאַנט מיט די אַרבעט, און פאַר-שטייט און ווייס די שטרויכלונגען וואָס קימען דאַרף איר, אויסערדעם וואָס זיי פאַקען אַרויס פֿיל אַפיקורסישע מיינונגען וואָס זענען גענצליך קעגען די תורה, וואָס איז שעדליך אויך פאַר מענער פּאַציענטן, און אפילו אויב דער רב טיט דאָס רעקאַמענדירען, טאָר מען אויך נישט גיין אויב עס גרעניצט זיך מיט איסור יחוד, זעה אויבען דיני יחוד די איינצעלהייטען פֿין הלכות יחוד.

(ב) מיר האָבען זיך אַסאך אַנגעהערט פֿין די סקאַנדאַלען וואָס קימען פאַר ביי דיזע סאַרט דאָקטורים, דערפאַר נעמט דאָס נישט אַהן גרינג. גלייכצייטיג איז דאָ דער פאַסיגער אַרט מודיע צו זיין אַז עס זענען פאַרהאַנגען היימישע ערליכע שומרי תורה ומצות וואָס באַפאַסען זיך מיט געבן פסיכישע לעקציעס, און לשם מצוה. דעריבער אין נויט פאַל זאָל מען זיך צו זיי ווענדען, אָבער זעלבסטפאַרשטענדליך אַז די דינים פֿין יחוד זאָלען ווערען פוהלשטענדיג אויסגעפאַלגט.

פרק ג

קיראפראקטער (Chiropractor)

(א) נאָך אַ מין דאָקטעריי וואָס מיר מיזען דירעקט אויעפּמערקזאַם מאַכען איר האַרבקייט ביי פרויען באַזוכען, דאָס איז דער סאַרט וואָס ריפּט זיך קיראָפּראַקטיק (Chiropractic), אין געוויסע אומשטענדען איז דאָס סאַך ערגער ווי אַלגעמינע דאָקטורים פאַר די וואָס זענען באַקאַנט אין דעם, דערפאַר טוען מיר אויפקלערן דעם חרדישען אידענטום אַז פרויען זענען נישט באַרעכטיגט צי נעמען טריעטמענטס (Treatments) פֿין די סאַרט דאָקטורים נאָר אויב עס פעלט שטאַרק אויס צום געזונט און מען האָט נישט קיין ברירה און מיט די באַראַטונג פֿין ערליכע מורי הוראה, נאָכדעם וואָס מען געט אַראָפּ פאַר זיי דעם גאַנצען סדר און סיסטעם פונעם

דאָקטער, און זעלבסטפאַרשטענדליך, אז נאָר ווען די הלכות פון יחוד ווערען פולקאם איינגעהאַלטען ווי עס שטייט אין שו"ע (אה"ע כ"ב), זעה אויבערן הלכות יחוד, און דאָס אויך נאָר ווען מען קען נישט ציקימען צי אַ פרויען דאָקטער.

פרק ד

וויכטיגע התעוררות

(א) חשובע תורה טרייע אידען! וואָס איר ווילט זיין געזיכערט אז איר פירט אַ כשר'ע הייליגע משפּחה לעבן, נעמט נישט גרינג די אַלע זאַכען! ווייל דאָרף דעם קען מען ח"ו פאַראומגליקליכט ווערן לעולם ועד!! נעמט אין באַטראַכט אז צי זיכען אַ קלייד אָדער מאַנטעל שפּאַרען די פרויען נישט קיין מיה און צייט און מען פאַרט פון איין עק ניו יאָרק ביזען אַנדערן, אויף געלט קאַרגט מען לגמרי נישט, דער עיקר מען זאָל טרעפּען דעם געוויסען מלבוש וואָס מען זיכט, ווער רעדט נאָך ווען עס האַנדעלט זיך פון מעבל קויפּען אָדער אַנדערע שטיב געצייג, דאָן איז גאָר קיין גרעניץ נישט דאָ צום געלט, צייט, און כח, וואָס מען ספּענדעט. כאַטש מען לאַזט אַלעס איבער אויף דער וועלט, נאָך הינדערט און צוואַנציג יאָר.

אַבער עס האַנדלט זיך צו פאַרען צי אַ פרויען דאָקטער וואָס דאָס איז אַמאָל אַ לעבעניס פראַגע און דער צענטראַל פונקט פון גאַנצן שטיב, איינשליסענדיג דעם צונוקפּט פון די קומענדיגע דורות, ווערט מען באַקוועם און אויב דער וועג וועט קאָסטען נאָך 20 מינוט פאַרציכטעט מען אויפּען גאַנצען, דאָס זעלבע מיט געלט, טאַמער דאָרף עס קאָסטען אַ פאַר הינדערט דאָלאַר טייערער, קימט נישט אין באַטראַכט דאָס גאַנצע.

(ב) ווי קען מען זיין אַזוי פאַרבלענדעט נישט איינצוזען ווי אַזוי מען מאַכט פון עיקר אַ טפל און פון טפל אַ עיקר, ווייל ליידער זענען שיינע אויגעפיקסטע העכסט באַקוועמע וואוינונגען מיטען פוהלען פראַכט צונישט געוואָרען און באַנקראַטירט דאָס גאַנצע אידישקייט, צוברעכנדיג אַ גאַנצע שטיב, מיט עטליכע דורות, דאָרף אַזוינע דאָקטורישע באַזוכען, אויב די איינוואוינער זענען נישט פאַרזיכערט מיט זייער עקזיסטענץ וואָס האָט מען פון די שיינע העכסטע מאַדערנע דירה, דעריבער אויב מען וויל שפּאַרען געלט דאָרף מען דאָס טוהן ביי די שטיב אויסגאַבען, נישט אויפּען חשבון פון אידישקייט. מיר מיזען נאָכאַמאָל באַמערקען אז די אַלע אויבענ-דערמאָנטע זאַכען זענען געשריבען מיט די גרעסטע זהירות און פאַראַנט-וואָרטליכקייט, אָהנע שום גוזמאות, און איבערגעטריבנקייט, נאָר פון לעבעדיגע ביישפּילען די לעצטע 10 יאָר.

(ג) נאָך זענען מיר מערר אַזוי ווי טיילמאָל זענען פרויען נישט

באהאווענט וואָס איז מותר און וואָס נישט, דערפאַר איז ראַטזאַם אַז דער מאַן זאָל איבערשמיסען מיט איר דאָס גאַנצע סדר פֿין אָנהייב ביזן סוף וויאָזוי עס גייט דורך איר ווייזט ביים דאָקטער, דאָס זעלבע זאָלען עלטערן איבערשמיסען מיט זייערע קינדער וואָס גייען אויף דאָקטוירישע באַהאַנדלונגען.

(ד) דעסטגלייכען בעטן מיר בכל לשון של בקשה פֿין אַלע רבנים און מנהיגים וואָס האָבען השפּעה אויף בעלי בתים, צי רעדן און מעורר זיין וועגען דעם האַרבען שטרויכלונג פֿין דאָקטוירים באַזיכען און אויסלערנען די הלכות פֿון יחוד סיי וואָס איז וויכטיג פֿאַר מענער, און סיי וואָס איז וויכטיג פֿאַר פֿרויען, און דאָרף דעם וועלען זיי האָבען אַ געוואָלדיג חלק אין זכות הרבים.

(ה) און נישט נאָר רבנים נאָר אפילו סתם בעלי בתים זענען מחויב צי טוהן לויט זייערע כחות, צ.ב.ש. רעדן צי זייערע קרובים, חברים, שכנים ביי די אַרבעט, א.א.וו. די מינימאַלסטע וואָס מען איז מחויב לכה"פּ אַכטונג צי געבן ביי זיך אין שטיב, ווייל אַהן דעם איז מען זיכער נישט יוצא.

פרק ה

אויפקלערונג !!

די אַלע אויבענדערמאָנטע איסורי יחוד זענען אויסער דעם איסור פֿון זיין אַליינס מיט אַ גוי וואָס איז אסור אפילו פֿאַר אַ מאַנס-פּערזאָן מיט אַ גוי. ע"כ וועלען מיר ציטירען די הלכות פֿון יחוד מיט אַ גוי.

דינים פֿין זיין אַליינס (יחוד) אַ איד מיט אַ גוי

(א) אַ איד טאָר נישט זיין אַליינס מיט אַ גוי, ווייל זיי זיינען נחשד צו האַרגענען (יור"ד קנ"ג, ב), אויב עס קומט אויס אַליינס צו זיין מיט אַ גוי צום ביישפּיל אַ אַרבעטער א.ד.ג., זאָל מען פּרעגן אַ שאלה, ווייל אויב ח"ו עס פּאַסירט עפעס איז מען זיך אַליינס שילדיג ווייל די חכמים האָבן געזאָגט אַז מען טאָר נישט.

(ב) דאָס זעלבע דאָרף מען אויך אַכטונג געבן אויב עס קומט אַריין אין געשעפט אַ גוי און מען איז מיט אים גאַנץ אַליינס, א.ד.ג.

(ג) אויב אַ איד טרעפט זיך מיט אַ גוי אַרויפגייענדיג די שטיגען, אָדער אַראָפּגייענדיג, זאָל דער איד זיין פֿין אויבען, און דער גוי אינטער אים, נישט פֿאַרקערט וועגן סכנה ח"ו, (שם ג).

(ד) אַ איד זאָל זיך קיינמאַל נישט אַראָפּבייגען נעבן אַ גוי, (שם ג).

(ה) אויב א גוי טרעפט זיך מיט א איד און פרעגט אים ווי ער גייט זאל ער אים אייביג זאגען א ווייטערע וועג ווי דער אמת, (שם).
 (ו) מען טאר זיך נישט לאזען אפשערן די האר דורך א גוי נאר דארט ווי מענטשן דרייען זיך (קנ"ו, א).
 לויטן האריז"ל זאל מען זיך קיינמאל נישט לאזען אפשערן פון א גוי כדי אז זיין צורה זאל נישט אויסגעמישט ווערן מיטן צורה פונעם גוי (משנת חסידים פ"ה או"ב, כה"ח ר"ס או"י"ג וז"ל: וטוב שלא לגלח עיי עכ"רם שלא לאתערבא צולמא ידיד' בצולמא דעכ"רם כו', ע"כ).

פרק ו

ווארנונג !!

עלטערען זייט געווארענט נישט צו לאזען די טאכטער (כלה) צום דאקטער אהנע אייער באגלייטונג, ווייל אויסער דעם איסור יחוד, גיבען דאקטורים פאר די כלות גוי'שע הדרכות וואס איז קעגען די תורה און קעגען צניעות, אגב וועלען מיר שוין ציטירען די הלכות פון יחוד חתן כלה נאך די חופה.

דינים פון יחוד חתן-כלה נאך די חופה

(א) נאך די חופה גייען די חתן-כלה אריין אין א שטיב, און מען דארף אכטונג געבן אז א קורצע ציט זאל קיינער נישט אריינגיין אין דעם שטיב כדי עס זאל זיין א כשר'ע יחוד לויט אלע דיעות (דעת רוב הפוסקים שיהא יחוד הראוי לביאה, כמבואר בב"ש אה"ע סי' נ"ה סק"ה בשם הב"ח, מהרי"ל ה' נשואין, וכ"כ בפת"ש סי' נ"ה סק"ה באורך, וכ"כ במסגה"ש על הקש"ע קמ"ח סק"ב וכ"כ בשלחן העוז סי' ח' בסופו, ובמהרי"ל שם קרא תגר על מה שאין נזהרין בזה, ע"ש).
 (ב) דער שיעור יחוד איז לכה"פ פינעף מינוט (שו"ת מנחת יצחק ח"ד סי' צ"ד צ"ז).

(ג) טייל מדקדקים פירן זיך כאטש 10 מינוט (עיי' שו"ת מנחת יצחק שם. ותראה דיש מקום לומר שהשיעור יותר מה' מינוט, ומה שהחליט שם לה' מינוט המעיין שם בסוף סי' צ"ה יראה דמטעם ששם כל מה שקטן יותר חמיר יותר נקט כעין שיעור אמצעי, והוא בעצמו הביא שם דהגאון מהר"ז מבריסק ז"ל החמיר שעדי יחוד ימתינו שם זמן מסוים, והי"ל חומרא גדולה בשיעור הזמן, וסיים בשו"ת הנ"ל דאולי מטעם שלחומרא נקט זמן היותר גדול, ע"כ. וע"כ לענין טוב להחמיר בפרט שעיקר הם הנשים המבוהלין ליכנס בחדר יחוד בזמן קט, לצורך צילומים (פאטאגראפירן) וכיוצא משאר הבלים, אשר בודאי אין כדאי לוותר אפילו על חומרא רחוקה בעבור הבלים כאלו, וד"ל).

(ד) כדי יוצא צו זיין לויט אלע דיעות, זאל מען פארשפארן אינעווייניג אין יחוד שטיב נאכ'ן אריינגיין (משני טעמים, חדא דלדעת רוב הפוסקים בנתייחד עם

אשה והחדר נעול ולא סגור במסגרת אינו יחוד, והם הרשב"א, רדב"ז, מבי"ט, רבינו יונה בס' היראה, שו"ת בנין ציון, המהרש"ם, חכמ"א, שו"ת דובב מישרים, ועוד. והמעין היטב בשאר פוסקים הסוברים דהוה יחוד יראה דשפיר י"ל בחדר יחוד שהנשים מסתובבים ודוחקין ליכנס בכל איזה רגעים גם הם מודו דאינו יחוד, ע"ש. וטעם שני דאז יהי בטוח שיוכל להתייחד כדבעי אבל בלא"ה הנשים דוחקין ליכנס וקשה להתייחד. ובספרי נשואי ישראל כהלכתה הארכת).

(ה) דער יחוד דארף זיין אין א שטיב וואס געהער פאר'ן חתן (אה"ע סי' נ"ה, סי' דה"ח, מ"ב סי' של"ט ס"ק ל"ב), דערפאר אזוי ווי היינט מאכט מען די יחוד אין א שטיב פון די חתונה זאל זאל מען זיך אויסנעמען מיטן בעל הבית פון זאל אז דער יחוד שטיב דינגט מען אפ פארן חתן.

(ו) צוויי כשר'ע עדים דארפן שטיין ביי די יחוד שטיב זעהן וויאזוי חתן-כלה גייען אריין און ווארטן דארט א שיעור יחוד (זעה פריער או' ב"ג דעם שיעור), (כן בירר בשלחן העזר סי' ח' סק"ב באורך מד' הפוסקים, ע"ש).

און דערפאר דארף מען אכטונג געבן ביי די יחוד שטיבער וואס האבן צוויי טירן אויב מען וויל יוצא זיין מיוען זיין עדים ביי ביידע טירן (הדבר פשוט דלד' הפוסקים דבעינו עדים על היחוד מאי מהני אם יעמדו אצל פתח אחד ויראו שהם מתייחדים והלא בידם לצאת מפתח השני בלי שידעו העדים כלום, ועי' באות שאח"ז).

אויב די עדים קענען דארט ווי זיי שטייען זעהן איז גענוג, (עי' בהערה הנ"ל ותבין).

פרק ז

חפץ ד' בידינו הצליח, מיט שבח והודאה פארן רבש"ע אויף זיינע פילע חסדים טוען מיר באקאנט מאכען פארען ברייטען חרדישן ציבור, אז דער פסק דין פון גדולים ירושלים, און גדולי חו"ל וואס האבען געאסר'ט דאס גיין צי דאקטורים, פאר מיידלעך, און פרויען אליינס, אהן באגלייטונג, וואס דאס איז פארבינדען מיט איסור יחוד און אנדערע גרויסע שטרויכלונגען, וואס מיר האבען מפרסם געווען עטליכע מאל, האט שרעקליך שאקירט דאס גאנצע חרדישע אידענטום, און אריינגעברענגט אביסעל וואכזאמקייט אין געביט פון יחוד, אזוי נאך האט דער עולם היהדות החרדית אנגענימען פעסטע באשלוסען אויפן עתיד, נישט צי לאזען קיין שום מיידעל (העכער 3 יאר), אדער פרוי, צי קיין שום דאקטער אויף דער וועלט אהנע באגלייטונג.

(ב) די פוסקים שרייבען אז דער איסור יחוד איז פון די עבירות וואס מען דארף זיך לאזען הארגענען און נישט עובר זיין, (טוט"ד מהד"ק קצ"ב, שם ארי' לה, ועי' דבר פלא בשו"ת הריב"ש סי' כו).

(ג) צום שלום: חשובע עלטערן נעמט נישט די זאכען גרינג, בארעכנט אייך גיט און זייט פארזיכטיג וואס פאר א ערנסטע שריט דאס איז צי גיין

אליין צי א דאָקטער, פאָרגעסט נישט אַז עס האָבען שוין פאַסירט ליידער צענדליגע אומגליקען וואָס האָט ציבראַכען אידישע שטיבער, אין געברענגט אַ געוויין אויף דורי דורות, און מען האָט שוין נישט געקענט העלפען, מען האָט זיך פאַרשפּילט דאָס לעבן אויף אייביג ד' ישמרנו, צוליב אַזעלכע דאָקטורים, און גלייכצייטיג ראוינירט דאָס לעבן און צונוקפט פון אומשולדיגע קליינע קינדער, וואָס ווערען דערנאָך פאַר-יאָגט און געפלאָגט, אויסער די הימלישע פיזישע שטראָף וואָס איז ליידער זייער ביטער. דאָס איז אַלעס חוץ דעם איסור יחוס וואָס מען איז עובר יעדענפאַלס, איז פונקט אַזוי האַרב ווי עסען חזיר אָדער אַנדערע עבירות און נאָך האַרבער, אפילו ווען דער דאָקטער איז דער גרעסטער צדיק.

ד) גלייכצייטיג ווילען מיר אויך באַמערקען אַז מען מיז זיין געוואָרענט און שטרענג אַנזאָגען פאַר די גאַנצע משפּחה, זיך ח"ו נישט צוצירירען צו די טריפה ביכער און מאַגאַזינען וואָס ליגען אין וואָרט זאָל ביים דאָקטער, און אָודאי און אָודאי נישט ח"ו קיקען אויפן טעלעוויזיע וואָס אַרבעט [אויב מען קען בשום אופן נישט פועל'ן דאָס אויסצולעשן] וואָס אַלע גדולים אין א"י און אין חו"ל האָבען געאַסערט מיט די גרעסטע האַרבקייט ווייל דאָס פאַרברענט ח"ו די נשמה, און אפילו דאָרט ווי די ראַדיאָ רעדט אָדער זינגט א.ד.ג. זאָל מען אויך געוואָרענט זיין. זיך נישט צוציהערן נאָר זיך פאַרשמיסען מיט אַ חבר (חברותא) אָדער מיטנעמען פון שטיב ערליכע ליין מאַטריאַל.

אַזוי אויך דאָרף מען אַכטונג געבן אויב מען לאָזט קינדער גיין באַזוכען חברים מיט חבר'טעס, אַז זיי זאָלען נישט גיין אין שטיבער ווי עס געפינט זיך דאָס אויבענדערמאָנטע, ווייל דער יצר הרע האָט אַ גרויסן ווירקונג אויף קינדער ווען זיי זענען נישט אינטער די אויפזיכט פון די עלטערן.

דערפאַר האָלט שטענדיג אַן אָפענעם אויג סיי אין ענין פון דאָקטורים באַזיכען פאַר קינדער אָדער ערוואַקסענע, סיי אַנדערע אופנים וואָס מאַכט זיך טאָג טעגליך איסור יחוד (קיק ווייטער אר' ז') און אין דעם זכות וועלען מיר אַלע זוכה זיין צי סיינעטא דשמיא, וואָס אַהן דעם איז אַלעס אומזיסט, ווייל אויב אַ איד טוט וויפיל ער איז מחויב עפ"י התורה, העלפט מען דאָס איבריגע פון אויבען, (שבת קד, יומא לח: ע"ז פח: זוה"ק ח"א נד. סב. — ח"ב עט: — ח"ג נג: כח: קנה: ובשאר ספּה"ק) ובזכות זה וועלען מיר זוכה זיין מגדל צי זיין הייליגע אידישע דורות וואָס זאָלען ווייטער ציען די גאַלדענע קייט פון קדושה און צניעות, ביז אייביג, און מיר וועלען זוכה זיין אין זכות פון די נשים צדקניות אויסגעלייזט צי ווערען פון דעם לעצטען גלות, בביתא משיח צדקינא בגאולה האמתית הקרובה אמר.

עס איז כדאי צו באַמערקען וואָס דער רבינו יונה שרייבט: פון די

מצוה השבת אבידה, קען מען זיך אָפּלערנען אַז מיר זענען מחויב צו טוהן יענעם צו העלפען און ראטעווען און צו געבן אַ עצה אין אַ עת צרה. עס איז דעריבער אַ גוטע זאך אַז אין יעדע שטאַט זאָל זיין מענטשען וואָס זענען פרייוויליג מתנדב צו זיין גרייט מציל צו זיין ווען אַ אידישער מאַן אָדער פרוי זענען אין אַ צרה רח"ל (שע"ת לר"י, וכ"כ בחדרים מל"ת מה"ת בידים פ"ה).

נ.ב. אזוי ווי רוב מענטשען האָבען נישט קיין באַקאַנטשאַפט ביי די גרויסע דאָקטוירים קערפערשאַפט וועלכער דאָקטער טיט זיך ספּעציאַל ליזירען און וועלכן קראַנקהייט, און עס זאָל זיך נישט טרעפן, אין אַ גיטע צייט (בלס"ג) שטייט מען פאַרצווייפּעלט נישט וויסענדיג ווי אַהין זיך צו ווענדען גיבן מיר אַ עצה טובה זיך צו פאַרבינדען מיט'ן וועלט'ס מפורסם-דיגען עסקן להצלת נפשות, וואָס האָט שוין מיט זיינע פיזישע און גייסטישע כשרונות באַוויזן מציל צו זיין הינדערטער אידישע לעבענ'ס, און אליינס געגרינדעט די וועלט'ס באַרימטע „הצלה" אָרגאַניזאַציע, וואָס אירע וואויל טעטיגקייטען האָט כמעט צו זיך קיין גלייכען, טאָג טעגליך ווערן מענטשען אַרויסגעהאַלפּען אָהנע שום געלט באַלוינונג, וואויל איז זיין חלק אויף דער וועלט — און יענער וועלט, הרב מו"ה צבי (הערשל) וועבער נ"י, וואָס שטייט צו הילף 24 שעה אין מעת לעת פאַר יעדן פאַר-צווייפּעלטן מענטש, און מיט השי"ת'ס הילף וועט ער מיט זיין אומבאַ-גרעניצט'ן רחמנות געפיל און מיטלייד זיכען אַרויסציהעלפן מיט געטריי-שאַפט, באַניצענדיג זיך מיט זיין גרויס באַקאַנטשאַפט צווישען דאָקטוירים און פראַפּעסאָרען, השי"ת זאָל באַשירמען יעדן אידישען נפש זאָל נישט וויסען פֿין קיין צער וצרה, נאָר שמחה וששון צהלה וחדוה, עד עולם אמן.

ת. ו. ש. ל. ב. ע.

